

Anotace

Tato práce se zaměřuje na specifickou část české sklářské výroby období 20. až 40. let 19. století. Věnuje se konkrétně produkci skláren na Novohradsku v jižních Čechách, kde bylo vyráběno hyalitové sklo v černé i červené variantě. Dále pak práci sklářského technologa Bedřicha Egermanna v Polevsku a v (Novém) Boru, kde znovu objevil a následně zavedl výrobu lazurami rafinovaného skla a objevil, respektive prvně vyrobil lithyalinové sklo. Tyto nově vynalezené či znovu objevené technologické postupy, jimiž se zabývá tato práce, reflektovaly změnu vkusu v období biedermeieru a druhého rokoka, kdy sklářská produkce v českých zemích dosáhla mimořádné úrovně. Nejen, že se vyrovnala soudobé anglické a francouzské produkci, ale v některých ohledech ji i předčila. Výroba těchto opakních a lazurovaných skel byla zásadním počinem, který přispěl ke zvýšení prestiže již tak vynikající úrovně českého sklářství v deklarovaném období.

Klíčová slova

Buquoyové, Egermann, hyalit, lithyalin, lazury, opakní sklo, sklo